

Homilija mariborskega nadškofa metropolita pri pogrebni maši za pokojnega duhovnika Gabrijela Cizla, Prevalje, 2. 1. 2018

Dragi sobratje duhovniki, dragi svojci in prijatelji pok. duhovnika Gabrijela, spoštovani dolgoletni farani pokojnega duhovnika Gabrijela, dragi bratje in sestre!

Smo v božičnem času, zazrti v jaslice ter prežeti z veseljem in hvaležnostjo, da je božji Sin sprejel našo človeško naravo in se naselil med nami. Toda naš pogled je danes usmerjen tudi na krsto z našim sobratom duhovnikom, dolgoletnim župnikom tu na Prevaljah. Ali ni to protislovje. Na eni strani veselje, na drugi žalost. To nasprotje bi bilo za nas usodno, če bi ne imeli vere in bi bili zazrti le v ta svet. Naše življenje je od vsega začetka zaznamovano s tem nasprotjem. Že, ko se rodimo, nosimo na sebi znake umiranja. Toda, če se iz te človeške ravni dvignemo na duhovno raven, se naše videnje spremeni in razširi v pogled večnosti. Pri krstu smo bili vsi mi prerojeni v Kristusu in smo se še enkrat rodili, takrat za večno življenje.

Ni slučaj, da dan po velikem božičnem prazniku, ko se spominjamo rojstva božjega Sina, Cerkev obhaja mučeništvo svetega Štefana. Ta Jezusov učenec, ko umira, vidi nebesa odprta in Božjega Sina sedečega na Božji desnici. Njegove človeške oči so se za zemeljski svet zaprle, a odprl se mu je nov, duhovni pogled.

V tej veri lahko gledamo na smrt našega sobrata duhovnika Gabrijela. Poslovil se je od nas, toda to kar je živel in za kar se je trudil med nami, ne more kar tako izzveneti v prazno, kajti prežeto je bilo z vero in zaupanjem v Boga. Sprejel je duhovniški poklic, ki mu ga je Božja previdnost namenila in to ima večnostno vrednost. Duhovnikovo življenje je tisto, ki izžareva najvišjo stopnjo ljubezni do Boga in človeka. V iskreni in popolni podaritvi duhovnika Bogu lahko človek prepozna prisotnost Božje ljubezni v vsakdanjem življenju.

Kristusov klic: »Hodi za menoj«, se je Gabrijela dotaknil že v otroštvu, v domači župniji, kjer je luč sveta zagledal 18. marca 1949, v Slovenskih Konjicah. Domače družinsko življenje, prežeto z vero, povezanost družine z župnijsko skupnostjo ter lepa in slovesna bogoslužja v domači nadžupnijski cerkvi sv. Jurija, vse to je bilo nekaj tako globokega, kar se je vanj neizbrisno vtisnilo in ga je spremljalo vse življenje. Že po končani osnovni šoli se je odločil, da želi postati duhovnik, zato je odšel v mariborsko malo semenišče, da bi klic, ki ga v sebi čutil, lahko dozorel. Po maturi je še bolj začutil, da je duhovništvo tista pot, ki jo je Bog položil vanj. Zato se je na Gospodov klic velikodušno odzval. Stopil je v bogoslovje, ki ga le prvi del preživel v Ljubljani in nato v Mariboru ter bil na praznik apostolov sv. Petra in Pavla, leta 1974 posvečen v duhovnika.

Prve pastoralne izkušnje si je nabiral nedaleč od domače župnije, v Ločah pri Poljčanah, Po letu dni, 1975, je dobil novo poslanstvo, kaplana in pot ga je pripeljala sem na Prevalje, kjer je ostal do konca svojega službovanja. Po smrti dolgoletnega in zelo spoštovanega župnika in dekana Mateja Močilnika je leta 1981 prevzel prevaljsko župnijo. Kljub obsežni prevaljski župniji in obilici pastoralnega dela, je kot prevaljski župnik sprejel v soupravo še sosednjo župnijo sv. Danijela nad Prevaljami in v letih od 2006 -2011 vodil tudi to župnijo.

Pokojni duhovnik Gabrijel je v župniji Device Marije na Jezeru zapustil bogato dediščino. V času njegovega župnikovanja je bilo v prevaljski fari s pomočjo zavzetih faranov opravljenih veliko del. Tako je ob 100. letnici postavitve tukajšnje župnijske cerkve, bila ta temeljito prenovljena, preurejena in v cerkvi so zadonele nove orgle. Leta 1989 je bila blagoslovljena na novo postavljena cerkev sv. Kozma in Damijana na Brinjevi gori. Prav tako je skrbel, za nujna vzdrževalna dela na podružnicah in v župnišču.

Pokojni župnik Gabrijel si je tudi prizadeval, da bi ta župnija zaživela v duhu II. Vatikanskega koncila. Kako zelo je skrbel za lepoto bogoslužja v tej cerkvi, posebej še ob praznikih. S kakšno pozornostjo je skozi vsa leta vabil ministrante, jih spodbujal in vzgajal, da do bili uvedeni v bogoslužje Cerkve. Uvedel je ŽPS in župnijsko Karitas. Prostor so dobile tudi druge skupine: molitvena, molitvena zveza za duhovne poklice, zakonska skupina, mladinska, otroški pevski zbor in odrasli mešani zbor. Podpiral je kulturno in pevsko življenje v župniji in kraju in bil iskreno vesel, da Kulturno društvo Mohorjan dobro povezuje tako sakralno, kot posvetno kulturno življenje v kraju in v župniji. Največje veselje g. Gabrijela pa je bilo, ko je dosegel, da se je ta prenovljena Marijina župnijska cerkev duhovno povezala z rimsko baziliko Marije snežne in s tem v še večji meri postala duhovno središče in milostni kraj, kjer lahko verniki prejmejo tudi posebne odpustke.

Župnik Gabrijel je bil rad duhovnik, in rad je bil na Prevaljah. Tu med vami se je počutil doma. Globoko se je zavedal, da je kot duhovnik postavljen za ljudi, zato se je zelo skrbno pripravljajl za nedeljske in praznične nagovore ter skrbel, da bi z lepim, skrbno pripravljenim bogoslužjem, ljudem približal nebeške skrivnosti in vso lepoto naše vere.

Ko so mu zaradi boleznj moči pojemale je težko sprejel dejstvo, da je služba, ki jo je opravljal več kot 40 let, zanj postala pretežka in prenaporna. Želel je tu izgoreti, kot sveča, tiho in neopazno.

Dragi g. Gabrijel! Hvala vam za to vaše duhovniško pričevanje, za to vašo zvestobo in predanost duhovniški službi. Hvala vam za vse, kar ste nam dali. Vaše služenje Gospodu je spodbuda vsakemu od nas. Božja prednost vas je pripeljala sem na Prevalje. V letih vašega delovanja so mnogi vašem oznanjevanju odkrivali Boga, in njegovo vabilo na pot vere in k spolnjevanju njegove volje. Z oznanjevanjem in podeljevanjem zakramentov ste ne le kazali, ampak tudi prinašali polnost Božjega življenja. Hvala vam za vaše pričevanje in dolgoletno služenje tej župniji!

Vsi ki smo vas poznali, tudi vemo za vašo veliko skrb in vaše mnoge goreče molitve za nove duhovne poklice. Dolga leta ste bili dekanjski referent za duhovne poklice in marsikaj spodbudili in storili na področju dela za duhovne poklice. V kakšno veselje vam je bilo, ko so tu na Prevaljah v času vašega službovanja pristopili k oltarju novomašniki. Zato se od vas danes vsi skupaj poslavljamo tudi z veliko in gorečo prošnjo: Odslej v večnosti prosite pri nebeškem Očetu za nas vse, prosite še naprej za prevaljsko župnijo in za celotno našo mariborsko nadškofijo, prosite tudi za to, da bo Gospod v naših družinah, med mladimi obujal nove duhovne poklice, ki bodo z veliko ljubeznijo in predanostjo stopili na pot za Gospodom in nadaljevali delo teh, ki odhajajo od nas.

Naj bo Bog vaš bogat plačnik. Počivajte v miru!

Msgr. Alojzij Cvikl DJ
nadškof metropolit